

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Officia Propria Ecclesiae Et Dioecesis Paderbornensis

**Asseburg, Wilhelm Anton von der
Paderbornae, 1764**

Officium Hebdomadarium de S. Liborio semid. pro Mens. Septemb. Octob.
Novemb. & Decem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62764](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62764)

OFFIC. HEBDOMADARIUM
IN HONOREM

S. LIBORII

Episcopi & Confessoris

à

Sanctissimo D. N. D.

CLEMENTE XII.

in Civitate et Diœcesi Paderbornensi

Extra

Adventum, Quadragesimam, Quatuor Tempora,
& Vigilias, Die, festo novem lectionum non
impeditâ sub ritu semiduplici recitari concessum.

*Omnia dicuntur de communi Con-
fessoris Pontificis præter ea, quæ se-
quuntur.*

*In Hymno: Iste Confessor. mut.
3tius versus.*

*Ad Magnificat in primis vesperis
Antiphona: Sancte Libori Confessor
Christi miseris tuis subveni servis,
& iram, quam meremur, precatu
tuo averte, ne de gregis tui danno
inimicus exultet.*

Ora-

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam in Confessione sancti Nominis tui solidasti: præsta quæsumus; ut quæ Sancti Liborii Confessoris tui atque Pontificis recolit commemorationem, ejus apud te suffragiis ab omni mereatur aduersitate liberari. Per Dominum &c.

In primo Noct. Lect. de Script. occur.

In 2. et 3. Noct. Lect. ordine inf. posito.

Ad Benedictus Antiphona: O quàm venerandus es Libori Confessor Christi, qui terrena contempsisti, & Coeli januam exultans petisti, modò victor fulges in virtute cœlesti; ideò te supplices exoramus, ut intercedas pro nobis ad Dominum Deum nostrum.

*In 2. Vesp. ad Magnif. Antiph. Sancte Libori Confessor Domini pre-
tiosè, adesto nostris precibus pius,
ac propitius.*

Pro

Pro Mensibus Septembri & Octobri.
 IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Sermo S. Maximi Episcopi : Beati
 Patris &c. *Ut in Breviario de commu-
 ni Conf. Pont. 2do loco.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore : dixit Jesus discipu-
 lis suis parabolam hanc : Homo
 peregrè proficiscens, vocavit servos
 suos, & tradidit illis bona sua. Et
 reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysofomi.

Unde supra.

Hæc autem omnia de magistris di-
 cta sunt, ut talenta sibi concre-
 dita non abscondant, sed omni dili-
 gentiâ discere cupientibus apponant.
 Verùm ultrà audi, dilecte, ex indi-
 gnatione erga illum, quomodo &
 discipuli rei sunt : & non solùm illa
 repetuntur, quæ concredita, sed &
 cum lucro operatio quæritur. *Quid
 igitur*

igitur dicit illi Dominus? Serve nequam. Terribilis indignatio, & minæ valentes per se percellere animum. Oportebat te pecuniam tuam dinumerare mensariis, & ego, cum venissem, cum lucro repetissem illam. Pecuniam dicens eloquia pretiosa: nummularios autem vos, qui suscipitis.

ꝛ. Amavit eum.

Lectio VIII.

Quocirca, dilecti, cum vobis concredita dinumeraverimus, vobis necessarium erit, duplicem afferre laborem & vigilantiam, tum quòd dinumerata custodienda sunt, ut fixa maneant; tum quòd operandum; ut & aliis communicetur, & multos in viam virtutis inducant: ut bifariam vobis lucrum accrescat, tum pro salute vestrà, tum pro aliorum utilitate. Igitur fratres vestros nolite negligere, neque solum spectare, quæ ad vos attinent, sed unicuique cura sit, quomodo proximum suum à diaboli faucibus eripiat. ꝛ. Sint lumbi.

Lectio IX.

Simili modo & nos erga fratres nostros benè affecti, magnam adhibeamus diligentiam, & obluetemur maligno illi dæmoni, ut irritos ejus faciamus conatus. Nam si singuli, qui adsint, unum lucrifacere

cere

cere possent, cogita quantam nobis lætiam Ecclesia multitudine filiorum suorum ostenderet: & quomodo diabolus confunderetur, videns in vanum & frustra extendi sua retia. Quod si hoc feceritis, audietis & vos in die illo: Serye bone & fidelis, in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam.

Pro Mensibus Novembri & Decembri.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Gregorii Papæ.

Part. 2. Pastoralis Cap. 1.

Lectio IV.

Tantum debet actionem populi actio transcendere Præsulis, quantum distare solet à grege vita pastoris. Oportet namque, ut metiri se sollicitè studeat, quantâ tenendæ rectitudinis necessitate constringitur, sub cuius æstimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione præcipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, præ cunctis contemplatione suspensus, benè agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum justitiæ erectus, interiorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam
in

in internorum sollicitudine non relinquens.

℞. Inveni David.

Lectio V.

Part. 2. Pastoralis c. 9. § 10.

Considerandum quoque est, quia cum curam populi electus Præsul suscipit, quasi ad ægrum medicus accedit. Si ergo adhuc in ejus opere passiones vivunt, quæ præsumptione percussum mederi prope- rat, qui in facie vulnus portat? Ille mo- dis omnibus debet ad exemplum benè vi- vendi, pertrahi, qui cunctis carnis passio- nibus moriens jam spiritualiter vivit, qui prospera mundi postponit, qui nulla ad- versa pertimescit, qui sola interna deside- rat: cujus intentioni benè congruens, nec omninò per imbecillitatem corpus nec val- dè per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed pro- pria largitur. ℞. Posui adjutorium.

Lectio VI.

Ibid. Cap. 8.

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione diffinitur, cum dicitur: Si quis Episcopatum deside- rat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia Episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium,
sed

sed honoris gloriam quærit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino, sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans in occultâ meditatione cogitationis ceterorum subjectione pascitur, laude propriâ lætatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantiam exultat. Mundi ergo lucrum quæritur sub ejus honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant.

✠. Iste est.

IN III. NOCTURNO.

Lectio VII. Cap. 25.

In illo tempore: dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc. Homo peregrè proficiscens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. de vocat. Gent. cap. 2. post medium.

Datur unicuique sine merito, unde tendat ad meritum; & datur ante ullum laborem, unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem. Quod ita esse, Evangelicæ veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregrè proficiscens vocavit servos suos, & tradidit illis substantiam suam, & uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii verò unum, unicuique secundum propriam

virtu-

virtutem, id est, secundum propriam & naturalem possibilitatem, non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud, operari: & aliud est, posse habere charitatem: aliud, habere charitatem. *¶. Amavit eum.*

Lectio VIII.

Non itaque omnis reparabilis reparatur, nec omnis sanabilis sanatus est: quia reparabilem & sanabilem esse, de natura est; reparatum autem & sanatum esse, de gratia est. Denique isti, quibus secundum modulum capacitatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidebat, dispar creditus est numerus talentorum; non meriti remunerationem, sed operis accepere materiam.

¶. Sint lumbi.

Lectio IX.

In qua duorum servorum vigilantissima industria non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in aeterna Domini sui gaudia intrare praecipitur. Tertii vero pigrum otium, & desidiosa nequitia sic puniuntur, ut & vituperationis dedecoretur opprobrio, & portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem.

FINIS.